

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Konstanty
Nazwisko: Mazur
Miejsce urodzenia: Żerostawice
Data urodzenia: 14-11-1926
Imię ojca: Stanisław
Imię matki: Anna
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Konstanty Mazur ps. "Konar" był kontrolowany operacyjnie w okresie 1948-56 przez PUBP w Myślenicach z powodu swojej działalności w organizacjach niepodległościowych Jana Dubaniowskiego, ps. "Salwa" i Józefa Miki, ps. "Wrzos". Sprawę zakończono i materiały złożono 18.01.1956 w Archiwum Wydz. X WUdsBP w Krakowie pod dawną sygn. 39124/II. Akta nie zachowały się.	Akta o dawnej sygn. 39124/II nie zachowały się. Wpis na podstawie dokumentacji kartotecznej.	
Materiały śledztwa oraz rozpracowania PUBP w Limanowej i WUBP w Krakowie prowadzonego wobec grupy współpracowników oddziału Józefa Miki z terenu powiatu Limanowa, prowadzonego w latach 1947-1955. Zawierają protokoły przesłuchań, rewizji, doniesienia agentury, plany pracy UB. Podczas działań KPMO i PUBP w Limanowej prowadzonych od pocz. kwietnia 1947 wobec osób podejrzewanych o współpracę z oddziałem Miki aresztowano szereg osób, w tym Konstantego Mazura ps. "Konar", który był żołnierzem organizacji niepodległościowej Jana Dubaniowskiego "Salwy", ujawnionym 25.04.1947. Zatrzymany 01.07.1948 przez PUBP w Myślenicach za współpracę z oddziałem Józefa Miki. Po realizacji procesowej materiały śledztwa PUBP w Limanowej złożono 07.07.1949 w archiwum WUBP w Krakowie pod sygn. 4549/I. Następnie połączono w 1968 roku z aktami operacyjnymi pod sygn. 1427/III.	Akta o sygn. IPN Kr 07/1324 t. 1-2 (1427/III-gr.).	

Sprawa przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Krakowie przeciwko Konstantemu Mazurowi i innym. Postanowienie o tymczasowym aresztowaniu Mazura wydał 07.07.1948 wiceprokurator WPR w Krakowie Piotr Smolnicki vel Józef Holender (skazany w 1951 przez NSW na 8 lat więzienia za współpracę z Kripo w gettcie krakowskim i zdegradowany z ppłk. do szeregowca). Mazur został osadzony początkowo w areszcie UB w Myślenicach i Limanowej, a następnie w więzieniu św. Michała oraz więzieniu przy ul. Montelupich w Krakowie. W sądzie zeznał iż w czasie śledztwa "bito go po głowie i kopano w brzuch", skutkiem czego częściowo utracił słuch. Akt oskarżenia sporządził 06.08.1948 oficer śledczy PUBP w Limanowej Marian Koza. Mazur został oskarżony o przynależność do organizacji niepodległościowej Józefa Miki ps. "Wrzos" i posiadanie broni. Rozprawa odbyła się 15.09.1948 przed WSR w Krakowie. Sąd orzekł w składzie: przewodniczący - por. Władysław Sieracki, ławnicy - strz. Stanisław Grębka; strz. Marian Gadalski. Sąd podtrzymał zarzuty z aktu oskarżenia z tym, że zarzut przynależności do organizacji Miki zamienił na zarzut współpracy i 27.09.1948 skazał Mazura na 10 lat więzienia. Od wyroku została wniesiona skarga rewizyjna, na której skutek 04.02.1949 Najwyższy Sąd Wojskowy w Warszawie zmniejszył karę do 7 lat więzienia. Karę odbywał on w więzieniu w Sztumie oraz w obozie pracy w Knurowie. Zwolniony z więzienia 31.03.1953 na podstawie amnestii. Po wyjściu z więzienia szykanowany, nigdzie nie mógł dostać zatrudnienia ze względu na "karałość za przestępstwa polityczne".

Akta o sygn. IPN Kr 110/3208 t. 1-2 (Sr 359/49).

Charakterystyka nr 19, dot. organizacji Jana Dubaniowskiego ps. "Salwa", opracowana w Wydz. "C" KWMO w Krakowie w latach 1975-1976. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Konstantego Mazura, który występuje jako żołnierz organizacji niepodległościowej "Salwy", biorący udział w jej akcjach, ujawniony 25.04.1947. Dowódca organizacji, do której należał Mazur, J. Dubaniowski ps. "Salwa", zaczął tworzyć lokalną strukturę Narodowych Sił Zbrojnych (NSZ) po nawiązaniu kontaktu z byłym dowódcą placówki AK w Lubomierzu Józefem Trutym ps. "Lis". Dubaniowski objął nad nią dowództwo 22.06.1945 roku. Określił wówczas trzy cele swojej organizacji: udaremnienie jakiegokolwiek działalności komunistycznej, przygotowanie terenu pod względem wojskowym na wypadek zbrojnego wystąpienia oraz udaremnienie pospolitego bandytyzmu. W dniu 11.11.1945 roku "Salwa" zarządził utworzenie nowego oddziału partyzanckiego, mającego na stałe kwaterować w lesie. W ten sposób powstał oddział partyzancki NSZ, używający nazwy "Żandarmeria". Zostały z niej wydzielone dwa pododdziały: "grupa północna", dowodzona początkowo przez Stanisława Dylągę ps. "Ślusarczyk", a po jego śmierci przez Eugeniusza Gałata ps. "Wiktor" oraz "grupa południowa", dowodzona początkowo przez Józefa Trutego ps. "Lis", a po jego śmierci przez ppor. Józefa Mikę ps. "Wrzos", który jednocześnie objął funkcję zastępcy "Salwy". Organizacja była niezwykle aktywna. Wg szacunków UB przez cały okres jej istnienia należało do niej 110 żołnierzy. Posiadała - zwłaszcza w początkowym okresie - całą sieć współpracowników, informatorów, łączników. Żołnierze "Salwy" dokonali 138 akcji zbrojnych. W marcu 1946 roku na "Żandarmerię" było założone rozpracowanie agenturalne krypt. "Groźny", wykorzystano do niego kilkunastu informatorów, jednak bez oczekiwanych rezultatów. W związku z tym komuniści skoncentrowali się na połączonych akcjach UB, MO oraz KBW przeciwko organizacji "Salwy". W dniu 14.03.1947 Jan Dubaniowski ujawnił się wraz z kilkudziesięcioma żołnierzami swojej organizacji, a do pozostałych wydał odezwę, wzywającą ich do ujawnienia. Mimo to UB wkrótce zaczął represje. W tej sytuacji Dubaniowski w sierpniu 1947 ponownie utworzył oddział zbrojny, którego został dowódcą. "Salwa" zginął w potyczce z UB w Rudzie Kameralnej 27.09.1947 przy próbie przeniesienia oddziału na teren Beskidu Sądeckiego.

Akta o sygn. IPN Kr 074/19 (19/X).

Charakterystyka nr 20 Wydz. "C" KWMO w Krakowie, dotycząca oddziału niepodległościowego Józefa Miki ps. "Wrzos", opracowana w Wydz. "C" KWMO w Krakowie w latach 1973-1975. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Konstantego Mazura, który występuje jako współpracownik oddziału, zatrzymany 01.07.1948 przez PUBP w Myślenicach i skazany 27.09.1948 na 10 lat więzienia. Zwolniony 04.04.1953 na podstawie amnestii. Oddział Miki działał w latach 1947-1950 na terenie powiatu myślenickiego, bocheńskiego, limanowskiego, a niekiedy także w powiecie brzeskim i krakowskim. Był to oddział nieliczny, początkowo liczący jedynie 5 żołnierzy, natomiast posiadał aż 300 współpracowników. Oddział przeprowadził 72 akcje zbrojne, w tym dokonał likwidacji m.in.: funkcjonariusza UB, funkcjonariusza MO, żołnierza KBW, 4 członków PPR/PZPR. Przeciwno oddziałowi Miki PUBP w Myślenicach prowadził rozpracowanie krypt. "Leszczyna", PUBP w Bochni rozpracowanie krypt. "Piorun", a Wydz. III WUBP w Krakowie rozpracowanie nadzorujące krypt. "Pajace". Nie przyniosły one rezultatu, podobnie jak zakrojone na szeroką skalę połączone akcje zbrojne UB, MO, KBW i ORMO. Dopiero rozpoczęta w lutym 1950 roku "kombinacja operacyjna", prowadzona pod nadzorem Departamentu III MBP w Warszawie doprowadziła do rozbicia oddziału Miki w październiku 1950 roku. W ramach "kombinacji operacyjnej" do oddziału Miki zostało wprowadzonych 2 OZI, w tym OZI "Karol", udających emisariuszy polskiej niepodległościowej organizacji działającej w Anglii. Doprowadzono do spotkania z rzekomym mjr "Jerzym", które było pułapką i zakończyło się aresztowaniem lub zastrzeleniem wszystkich członków oddziału Miki.

Akta o sygn. IPN Kr 074/20 (20/X).